

ACC. N.R.

M. 12353 : 1.

Landskap: Skåne
Härad: Ingelstad
Socken: Ö.Hoby
Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Curt Wallin
Adress: Gladsax
Berättat av: fru Hilda Kinberg
Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

Jätten byggde och jättinna han hantade den Jens H. = jätten.

Jens Holgersson Mystrand har byggt storkuren.
Han kallades jätten. Han var stor vid vät i Bornholm
och vungde om i vitt strungeband till
Stimmingehus.

M. 12353:2.

Bramborstenen och "Röja ko" noddde inte fram.

Bramborstenen noddde inte fram, när gästlinnan
hade den. Men nu ligger den en stor sten i
sjön, som kallas "Röja ko" (= Röda kon).
Den är röd i sitt närmaste. Den komr invid heller
fram. Den ligger vid Grislevsnäbben och är
ovan vattenet högre än en hand.

2.

ACC. N.R.

M. 12353 : 3.

Landskap: Skåne..... Upptecknat av: Curt Wallin.....
Härad: Ingelstad..... Adress: Gladsax
Socken: Ö.Hoby..... Berättat av: fru Hilda Kinberg
Uppteckningsår: 1940..... Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Bolshögs kyrka skulle byggas i Skinnunge.

Bolshögs kyrka skulle byggas i Skinnunge
by, men stenen flyttades var natt av trollen
Skinnarna ble liggande, där kyrkan nu är. Då
höll de på en veckas tid. Då komde pollet bygga
den där. Trollen ville inte ha Skinnarna så
nära sig. När Skinnarna ringde, hade trollen ingen
makt där biden.

M. 12353 : 4.

Pysstingarna under Brantorsönen.

4.

Pysstingarna iller höllongarna hude under
den stora Brantorsönen. Skolharen brukade
si kana på sinnen. Det var nu, att var de
mo kana på sinnen, grinade höllongarna.
För de yrar sig där uträ. Men de höll ej tite
at vidan. Skolharen kunde se dem. De var-
hade i klämmiga.

ACC. N.R. M. 12353 : 5.

Landskap: Skåne..... Upptecknat av: Curt Wallin.....
Härad: Ingelstad..... Adress: Gladsax.....
Socken: Ö. Hoby..... Berättat av: fru Hilda Kinberg.....
Uppteckningsår: 1940..... Född år 1878 i Ö. Hoby.....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

Vissa akke kana på skuren.

I skuren var en bred och jämn ränna.
De sa, att det var vissa, som rabb och akke
på skuren. Den låg på höll, så den var bra
att läta kanor på.

M. 12353:6.

Kritta visade sig som ett mysterium.

När de gick på vägen förbi stenen, var det som ett mystän, som kom mullande. Särskilt när det regnade, följde det spåren i vägen och riktigt placerade, när det kom innan vattenmassorna. Det gjorde intet förstå, om man läk det in i fred.

6.

ACC. N:R M 12353:7.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
Härad: Ingelstad Adress: Glad sax
Socken: Ö.Hoby Berättat av: fru Hilda Kinberg
Uppteckningsår: 1940 Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

Kittas källingar och Nils "Backen" i Skillinge.

Nils "Backes" / = vedernamn/ far, kallad "Backen" , i Skillinge var gående i Glimminge med sill tidigt en morgon. När han var på hemväg och kom till Bransstenen, såg han 4 så granna källingar , som sprang och lekte. Så sa han för se säl . Här ska ja ta dom mä ! För se han trodde det var riktiga källingar, som kommit ut och kommit vilse. Han stoppade dem i sin fiskatjiva. Å när han gått lite, ble de så tunga, så han orkade inte bära dem. Så får ja släppa den ene, för ja har dock å de tre, tänkte han. Men tjivan blöckj lia tung igen. Så släppte han en ändå. Å så ble då dä samma. Då hade han bara en kvar. Å så tänkte han: Ja, så har ja ~~ha~~ inte mer än den, så ska ja då bära den te Skillinge. Men han kunde inte då häller. Då förstod han, vad dä va fatt, å släppte den mä. De sa det var Kittas källingar.

Bäde mor och mormor berättade så.

ACC. N.R.

M. 12353:8.

Landskap: Skåne Uppleknat av: Curt Wallin
Härad: Ingelstad Adress: Gladsax
Socken: Ö.Hoby Berättat av: fru Hilda Kinberg
Uppleckningsår: 1940 Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

Ishults brots vid Bramborstolen.

En gång, merhändig var det, hade mormors brots
ter varit i Simrishamn. De bodde i Ö.Hoby. Då
var kringan så rädd, för att han fått många in-
par. Han hänkta på humrigen, när de skulle köra
förbi Bramborstolen. Så här var han var full,
men alltid skriva på Kista, när de kom
förbi där. Och när de kom mitt förste
morgon, skreg han: Kom, Kista, så ska du få
aga mig mag. Men en skogsln brots kvist
av gressis när han skreg så. Kista fick stöd
för det. Men de sätta humren inke.

M. 12353:9.

Ett fot motade vid Brunnsviken.

De sätta ofta ett mitt eller grävt fot sprunga
där vid skogen. De brodder det var Kifferas fot.
Kan det feck va i pæ, gjorde det ingen för-
näm.

9.

ACC. N.R.

M 12353 : 10.

Landskap: Skåne
Härad: Ingelstad
Socken: Ö.Hoby
Uppteckningsår 1940

Upptecknat av: Curt Wallin
Adress: Gladsax
Berättal av: fru Hilda Kinberg
Född år 1878 i Ö.Hoby

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

3é par hunde dansa på skinen.

De sa, att 3é par vettiga männingar
hunde dansa på skinen.

M. 12353:11.

Trollkarlen siod på gelare jultomatten.

Trollkarlen siod på gelare jultomatten. Och det var
gul och dam där under. Många sade, att de sett
det.

11.

ACC. N.R. M. 12353:12.

Landskap: Skåne
Härad: Ingelstad
Socken: Ö.Hoby
Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Curt Wallin
Adress: Gladsax
Berättat av: fru Hilda Kinberg
Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Branbo-pysalingarna lånaade bröd ^{och "raga"} i Gislöv.

"Pysalingarna eller "Tröllongarna" under Branbo-stenen gick till gården i Gislöv och lånaade bröd. De lovade, att återlämna det igen, vilket de också gjorde. När de då kom tillbaka med brödet, sade de: "Ni kan gärna äta det, för det är av egen råg." Men folket gav grisarna brödet. Brödet var alldeles svart.

I bland lånaade pysalingarna också "raga."

Landskap: Skåne Upptecknat av: Curt Wallin
 Härad: Ingelstad Adress: Gladsax
 Socken: Ö.Hoby Berättat av: fru Hilda Kinberg
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1878 i Ö.Hoby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

/3.

Brambo-pysalingarnas bröllopsstase.

en av

En gång kom ~~pysalingarna~~ från Brambo-stenen till Martin Ols gård och ville

"låna Kåva"/= tröja eller kappa"/. Trollet skulle till bröllopsa, sa hon. Moran svarade, att om hon fick se stassen, när de kom, så skulle trollet få låna den. Ja, om hon gick till backen, sa trollet, så skulle hon få se. Men hon skulle vara tyst och inte säga det för någon. Men moran tog en annan kvinna i sällskap och ställde sig vid vägen.

Hon fick hon se stassen, som kom. Men hon kunde inte tiga utan sade till den, som var i hennes sällskap: "Ser du, där går den, som har min kåva på." Men den andra kvinnan såg ingenting. Men när hon sagt detta, försvann följet, och hon såg sin kåva ligga avlagd på vägen framför foterna på sig.

Min mor talade om det. Hon ~~var~~ hade hört det av sön farmor. Hon var så gammal, att hon var med, när Gladsax by flyttades ut /vid skiftet/. Hon hade varit med om att göra "hjonad". De hade jorden bit om bit, "äker om äker". De hade alla kreaturen ihop. En från var gård skulle hjälpa till att vakta.